

Dálko daleká

Samson a jeho parta

1. Když jde večer slunce chrápat za modravej les,
zaplápolá zlatej západ, hned bych do něj vlez',
stýská se mi po tý zemi, co se skrejvá za horou,
zamírím k ní v okamžení svou toulavou pohorou.

R: Dálko daleká, tuláků jsi láska odvěká,
jenom kdybys jednu vadu neměla,
kdyby sis nás nedržela od těla,
dálko, dálko, koho zmámíš, ten se načeká.

2. Táhnou pouští, bahnem, křovím, do červenejch skal,
táhnou k řekám oranžovejm, k zlatejm kobylám,
rychlík v barvě pomeranče míří k žlutejm horám,
až se vrátím zpátky k Manče, zlíbám ji a zvolám:

R: Dálko daleká, tuláků jsi láska odvěká,
jenom kdybys jednu vadu neměla,
kdyby sis nás nedržela od těla,
dálko, dálko, kdo tě chytí, ten ti naseká.

3. Táhnou za ní přes pohoří sedmdesát let,
tam, kde západ tudě hoří, vorvanej jsem kmet,
zlatá země pořád couvá jak divoký zvíře,
jako panna nelíbaná směje se mý víře.

R: Dálka daleká tuláků je láska odvěká,
jenom kdyby jednu vadu neměla,
kdyby si je nedržela od těla,
dálko, dálko, kdo tě chytí, ten tě voddělá,
dálko, dálko, dálko daleká ...